

OD AUTORA SÉRIE BESTSELLEROV
MNÍCH, KTORÝ PREDAL SVOJE FERRARI

Robin Sharma

Pozoruhodný
príbeh o napĺňaní
túžob svojho srdca

SVÄTEC, SURFISTA A CEO

Robin Sharma

SVÄTEC, SURFISTA A CEO

Pozoruhodný
príbeh o naplňaní
túžob svojho srdca

THE SAINT, THE SURFER AND THE CEO

Copyright © 2002 by Robin Sharma

Originally published in 2002 by Hay House Inc. USA

Slovak edition © 2018 by Eastone Group, a.s.

Z anglického originálu Robin Sharma – The Saint, the Surfer and the CEO,
vydaného vydavateľstvom Hay House, preložil Michal Zidor.

V roku 2018 vydalo vydavateľstvo Eastone Books, Bratislava.

www.eastonebooks.com

Translation © 2018 Michal Zidor

Redakčné úpravy: Mgr. Alica Činčárová

Jazyková úprava: Mgr. Katarína Ružičková

Layout: Studio Eastone

Tlač: Kasico, a. s.

Všetky práva vyhradené.

Okrem použitia ukážok pre účely recenzie a kritiky žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná ani šírená v akejkoľvek forme alebo akýmikoľvek prostriedkami bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-8109-341-8

„Každý z nás má len jedno skutočné povolanie – objaviť cestu k sebe samému... Našou úlohou je nájsť svoj osud, nie nejaký ľubovoľný, prežiť ho v sebe naplno a s vášňou. Čokoľvek iné by bolo polovičatou existenciou, pokusom o únik, utiahnutím sa k ideálom nás, konformitou a strachom zo svojho vnútorného života.“

— z knihy *Demian*, Hermann Hesse

„Láska je možno procesom, ktorým ťa jemne vediem späť k sebe samému. Nie k tomu, kým ťa chcem mať, ale k tomu, kým skutočne si.“

— Antoine de Saint-Exupéry

OBSAH

<i>Podakovanie</i>	IX
<i>Úvod</i>	XIII
1 Nové začiatky	1
2 Vydať sa na cestu	17

SVÄTEC

3 Otváranie sa tomu, ako svet skutočne funguje	25
4 Buďte k sebe úprimní	46
5 Vitrážové okno	63
6 Hľadanie zmyslu	67

SURFISTA

7 Stretnutie s majstrom srdca	73
8 Vstup do tajomného sveta	86
9 Osobný rast na pláži	100
10 Surfovanie a sebaláska	113

11	Vyhráva ten, kto dáva najviac	133
12	Láska ako pracovný nástroj	146
13	Skutočný spôsob, ako uspieť	156
14	O túžbach a snoch	164
15	Brána k nádhernému životu	172
	<i>Nástroje na podporu osobného rastu</i>	179
	<i>O autorovi</i>	181

POĎAKOVANIE

Mal som to šťastie, že za mnou stál skvelý podporný tím priateľov, príbuzných a kolegov, a tí mi pomáhali na každom kroku osobnej cesty, ktorú nazývam život. Títo ľudia si zaslúžia hlbokú vďaku a veľké uznanie. Preto chcem vyjadriť svoju vďačnosť každému z nich za to, že mi asistovali v procese osobnej misie.

Obrovská vďaka patrí môjmu tímu v spoločnosti Sharma Leadership International. Ďakujem Ann Greenovej, mojej láskavej a starostlivej výkonnej asistentke a medzinárodnej riaditeľke vzťahov s klientmi, ktorá ma celé roky oddane podporuje a povzbudzuje – si skvelá. Musím poďakovať aj Marnie Ballane, našej viceprezidentke pre prednášanie a učebné nástroje, ktorá je modelom pokojnej a veselej efektivity – veľmi si cením všetko, čo prinášaš do našej spoločnosti. A ďakujem Alovi Moscardellimu, hlavnému viceprezidentovi a generálnemu riaditeľovi – si úžasný v tom, čo robíš a pomohol si nám dostať sa na celkom novú úroveň. Všetci ste úžasní ľudia a ja milujem prácu s vami.

Ďakujem našim korporačným klientom po celom svete za to, že ma pozvali do svojich organizácií ako prednášateľa o vodcovstve, školiteľa a konzultanta. Som vďačný za príležitosť pomáhať iným a prispievať k ich prospechu. Ďakujem aj individuálnym klientom, ktorých som mohol školiť: inšpirujete ma svojou odvahou a oddanosťou objavovať hranice svojho najlepšieho života. A ďakujem aj klientom, ktorí sú členmi

môjho úzkeho okruhu zvaného *The Monthly Coach*, pretože ste videli hodnotu v tom, čo je podľa mňa skutočne úžasný prostriedok na premenu svojho života. Váš úspech je mojím úspechom.

Ďakujem svojmu agentovi Kenovi Browningovi – si hviezda, priateľ môj. Ďakujem, že si rýchlo vycítil moju víziu, uvidel, čo môžem ponúknuť a potom si všetko zrealizoval.

Vážim si úžasnú podporu a prácu celého tímu v kalifornskom Hay House. Som naozaj poctený, že som jedným z vašich autorov. Obzvlášť musím poďakovať svojej editorke Jill Kramerovej za to, že tu je vždy pre mňa, celému PR tímu, ktorý ma dostal na verejnosť, Reid Tracymu, ktorý vo mňa veril, a Dannymu Levinovi za jeho neustále povzbudzovanie, úžasné rady a úprimné priateľstvo. Táto kniha odráža tímovú prácu. Ja som len náhodou ten, kto napísal slová.

Musím poďakovať aj našim strategickým partnerom po celom svete. Pomáhajú mi dostať sa ďalej v mojej misii pomáhať ľuďom objaviť, kým skutočne sú a transformovať zamestnancov na lídrov. Obzvlášť ďakujem Tonymu Brittovi z The Britt Sales Corporation v New Jersey, Orit Valenciovej z Izraela a našim ostatným filiálkam.

Ďakujem Diane Blissovej a jej skvelému tímu v detroitskom PBS za vysielanie mojej televíznej relácie a za asistenciu pri rozširovaní posolstva o vedení svojho života. Veľmi ste mi pomohli.

Moje uznanie patrí aj Jonathanovi Creaghanovi, ktorý mi pomohol pochopiť „život s možnosťami“ z novej perspektívy, Neilovi Parfittovi, skutočne nadanému hudobnému skladateľovi, a Lyndsey Parfittovej, ktorá ma vždy energicky podporovala.

Ďakujem svojim kolegom Johnovi Grayovi, Markovi Victorovi Hanse-
novi, Nidovi Qubeinovi, Denisovi Waitleyovi a Wayneovi Dyerovi za to, že boli vždy takí láskaví a veľkodušní. Ďakujem všetkým promotérom seminárov v Spojených štátoch a Kanade za ich sponzorstvo.

Predovšetkým ďakujem Salimovi Khojovi a úžasnému tímu v torontskom 4 Walls, Mikovi Washovi z High Performers International v Portlande, Jeffovi Liesenerovi z High Achievers Network vo Phoenixe a celému tímu v minneapoliskom Peak Performers. Nebol by som tým, kým som, bez svojich priateľov, ktorí mi pomohli tvarovať myslenie

a podporovali ma na mojej ceste. Obzvlášť ďakujem Richardovi Carlsonovi, mužovi, ktorý ovplyvňuje milióny životov a robí z tohto sveta lepšie miesto. Vďaka si zaslúži aj môj hlavný partner Jeffrey Feldberg (skvelý líder), Wayne Stark (nebojácny vizionár), Azim Jamal (múdra ľudská bytosť), Ernie Pavan (talentovaný poradca), Kevin Higgins (skvelý mysliteľ), Darren a Lipi Bagshawovci (nesmierne starostliví misionári životnej zmeny), Malcolm McKillop (skvelý dôverník) a Jerry Weiner (hodnotný učiteľ). Každý z vás podstatným dielom zlepšil môj život. Ďakujem vám.

Ďakujem svojmu bratovi Dr. Sanjayovi Sharmovi, ktorý je obrovským zdrojom nápadov, kreativity a nepodmienenej lásky – nemáš ani poňatia, ako veľmi ťa rešpektujem. Ty a Susan, tvoja rovnako pozoruhodná manželka, ste mi príkladom v mnohých veciach. Obaja ste stáli pri mne, keď som to najviac potreboval, a za to som vám naveky vďačný. Ďakujem aj svojmu synovcovi Neelovi za všetku zábavu a hravosť.

Chcem vyjadriť svoj rešpekt, lásku a vďačnosť mojej matke Shashi a otcovi Shivovi. Obom vám veľa dlhujem a vážim si dar vašich rád, láskavosti a podpory. Prosím, vedzte, že si uvedomujem, ako veľa ste pre mňa obaja urobili. Vraví sa, že svojich rodičov si vyberáme – jedným z mojich najväčších darov je, že som si vybral vás dvoch.

Som veľmi vďačný Jill Hewlettovej za jej neobyčajnú podporu, múdrosť a lásku.

A ďakujem svojim skutočne úžasným deťom Colbymu a Biance (ktorí mi prinášajú nekonečnú radosť a šťastie) – z celého srdca vám ďakujem za dary, ktoré mi prinášate, a za to, že naplňate môj život bezhraničnou láskou.

ÚVOD

Táto kniha je fikciou. Je to príbeh o mužovi menom Jack Valentine, ktorého životná cesta sa v mnohých smeroch podobala na moju vlastnú. Keďže sa ako ľudská bytosť cítil neúplne, vydal sa na cestu za hľadaním múdrosti, aby mohol žiť šťastnejší, zdravší a celkovo krajší život. Prostredníctvom série stretnutí s tromi pozoruhodnými učiteľmi Jack objavil mocnú filozofiu. Tá pretvorila jeho realitu a vďaka nej mohol spoznať svoj osud. Lekcie, ktoré Jack získal vďaka svojmu neobyčajnému dobrodružstvu, pomôžu aj vám, aby ste v živote zažili nádherné zmeny. Ako to viem? Pretože tie lekcie transformovali aj *môj* život.

Za všetky ostatné roky som na svojej ceste prežil veľa neúspechov. Každá prekážka sa však nakoniec stala stupienkom, ktorý ma priviedol bližšie k mojej osobnej pravde a lepšiemu životu.

Pred rokmi som bol právnikom naháňajúcim sa za úspechom a všetkými materiálnymi pascami, ktoré s ním súvisia, pretože som si myslel, že je to cesta k trvalému naplneniu. Ale zatiaľ čo som pracoval a získaval viac, uvedomil som si, že v skutočnosti sa nič nezmenilo. Bez ohľadu na to, koľko materiálneho majetku som nahromadil, muž, ktorého som každý deň videl v zrkadle svojej kúpeľne, bol vždy ten istý – nebol som o nič šťastnejší a necítil som sa lepšie. Čím viac som rozmýšľal o svojom živote, tým viac som si uvedomoval prázdnotu v srdci. Začal som venovať pozornosť jeho tichému šepotu, ktorý ma nabádal, aby som odišiel

zo svojej profesie a začal vážne objavovať svoju dušu. Čoraz viac som rozmýšľal, prečo som na tejto planéte a aká je moja osobná misia. Uvažoval som, prečo môj život nefunguje a aké zmeny potrebujem urobiť, aby som sa dostal späť na správnu cestu. Prehodnocoval som svoje základné presvedčenia, predsavzatia a filtre, cez ktoré som videl svet, a rozhodol som sa vyčistiť tie menej zdravé.

V čase intenzívnej transformácie som čítal knihy o svojpomoci, osobnom vodcovstve, filozofii a duchovne. Zapisoval som sa na všetky možné kurzy osobného rozvoja. Zmenil som stravovacie návyky a aj svoje správanie. Človek, ktorý sa zo mňa nakoniec stal, bol autentickjší, harmonickejší a múdrejší ako ten, ktorým som býval predtým.

Musím povedať, že na ceste sebapoznania som v mnohých smeroch stále nováčikom. Pre mňa je vrchol hory úpäťm ďalšej a moje objavovanie je nikdy nekončiacim procesom. Dokonca aj teraz, keď píšem tieto slová, prechádzam ďalším obdobím masívnej osobnej transformácie a prehodnocujem svoje najzákladnejšie hodnoty spoločne so spôsobom, akým nazerám na svet. No snažím sa byť k sebe láskavý. Pripomínam si, že musím byť trpezlivý a „netlačiť na pílu“. Každý deň prináša väčšiu jasnosť mysle, viac istoty a nové požehnania. Myslím, že práve o tom je tento nádherný životný proces.

Dúfam, že táto kniha sa dotkne vášho najhlbšieho jadra. Ak skutočne chcete „ovládať tento materiál“, je veľmi dôležité, aby ste o ňom hovorili. Navrhujem, aby ste do dvadsiatich štyroch hodín po dočítaní knihy porozprávali o prečítanej filozofii niekomu, na kom vám záleží. Vďaka tomu ju lepšie pochopíte a integrujete jej lekcie do svojho života.

Okrem toho dúfam, že využívanie vedomostí tejto knihy vám v živote prinesie veľa zábavy. Vniesť detský údiv a vášň do toho, čo sa dozviete na nasledujúcich stranách, je najlepší spôsob, ako sa stať človekom, ktorým by ste sa mali stať. Ďakujem, že ste mi poskytli výsadu podeliť sa s vami o toto dielo. Všetkým prajem život plný možností, radosti a pokoja. A dúfam, že aj vy sa budete podieľať na budovaní lepšieho sveta.

— Robin Sharma

1 NOVÉ ZAČIATKY

„Každý z nás, či už je, alebo nie je bojovníkom, má kubický centimeter šance, ktorý nám z času na čas vyskočí pred očami. Rozdiel medzi bežným človekom a bojovníkom je ten, že bojovník si to uvedomuje, preto je vždy ostražitý, vedome čaká, takže keď sa ten kubický centimeter šance objaví, využije ho.“

— Carlos Castaneda

Nikdy v živote som necítil takú bolesť. Pravá ruka sa mi nekontrolovateľne triasla a po celej čerstvo vypratej bielej košeli sa rozlievala krv. Bol pondelok ráno a celú myseľ mi zaplňala jediná myšlienka – toto nie je dobrý deň na smrť.

Kým som nehybne ležal vo svojom aute, ohromilo ma ticho celého výjavu. Nikto v dodávke, ktorá do mňa narazila, sa ani nepohol. Prihliadajúci, ktorí sa zhŕkli okolo scény nešťastia, vyzerali zdesene. A doprava sa celkom zastavila. Jediné, čo som počul, boli lístky šelestiace na stroch lemujuúcich cestu.

Dvaja z prizeraúcich pribehli ku mne a vraveli, že pomoc je na ceste a nech sa nehýbem. Jeden z nich ma chytil za ruku a začal sa modliť: „Pane, pomôž tomuto človeku. Prosím, ochráň ho.“

O niekoľko minút obklopila scénu dopravnej nehody celá kolóna sanitiek, hasičských a policajných áut s kvíliacimi sirénami. Akoby sa všetko spomalilo. Zahalil ma zvláštny pokoj, zatiaľ čo sa záchranári metodicky pustili do práce. Boli žiarivým príkladom elegantnej efektivity pod tlakom situácie. Cítil som sa ako svedok – akoby som prihliadal celej udalosti z vtácej perspektívy.

Potom si pamätám len to, ako som sa prebudil v nemocničnej izbe voňajúcej po čerstvých citrónoch a bielidle. Nikdy na ten pach nezabudnem. Telo som mal zabalené rozmanitými obväzmi a obe nohy v sadre. Ruky boli posiate odreninami.

Podišla ku mne pekná mladá sestrička. „Pán Valentine! Nemôžem uveriť, že ste už hore! Idem zavolať lekára,“ povedala a horúčkovo ťukala do interkomu umiestneného hneď vedľa mojej postele.

Keď sa postavila od interkomu, zachrčal som: „Volajte ma Jack.“ Snažil som sa pôsobiť bezstarostne v situácii, o ktorej som vedel, že je vážna. „Kde som?“

„Vo všeobecnej nemocnici Lakeview, Jack. Toto je oddelenie intenzívnej starostlivosti. Minulý týždeň ste mali vážnu nehodu. Keď mám byť úprimná, máte naozaj šťastie, že ste ešte nažive.“

„Skutočne?“ povedal som zarazene.

„Hm,“ prisvedčila sestrička s núteným úsmevom a zahľadela sa na tabuľky pri nohách postele. „Upadli ste do kómy po tom, čo do vás vrazila dodávka. Záchranár, ktorý vás sem priviezol, nemohol uveriť, že ste zrážku prežili. Ale teraz by malo byť vašou jedinou starosťou vyliečenie tých nepekných rán a zlomených nôh. Budete v poriadku – ako som vracela, máte neobyčajné šťastie.“

Šťastie nebolo slovo, ktoré by som spájal so svojím životom, ale za daných okolností som chápal, na čo naráža. *Naozaj* som mal šťastie, že ešte žijem.

„Prečo som v izbe sám?“ čudoval som sa a pohľadom preletel miestnosť. „Nevadila by mi spoločnosť.“

„Zatiaľ ste pri vedomí len pár minút, Jack. Uvoľnite sa a chvíľu len dýchajte. Ležte pokojne. Váš lekár tu bude čoskoro – robil si o vás hrozné starosti.“

Zatiaľ čo hodiny toho dňa plynuli a celá hŕba lekárov a sestričiek ma vyšetrovala, skúmala a povzbudzovala, začal som si naplno uvedomovať, akú vážnu nehodu som prežil. Šofér dodávky zomrel na mieste a môj lekár ma otvorene informoval, že strácal nádej, či sa niekedy z kómy preberiem. „Ešte som taký prípad nezažil,“ podotkol vecne.

Ja som však v hĺbke duše vedel, že to všetko sa stalo z nejakého dôvodu. *Všetko* sa deje z určitého dôvodu a v živote nie sú žiadne náhody – viem, tú myšlienku ste už počuli. Ale ja som to zistil na vlastnej koži. Tento úchvatný vesmír je vo svojej existencii nielen nesmierne inteligentným, ale aj veľmi priateľským miestom. Svet chce, aby sme žili skvelý život. Chce, aby sme boli šťastní. A tiež to, aby sme vyhrávali.

Tichý hlas v mojom vnútri (prvýkrát sa objavil v nemocničnej izbe, ale neskôr ma upokojoval vždy, keď mi bolo ťažko alebo som sa cítil zraniteľný) ma informoval, že sa má stať niečo veľké a to, čo zažijem v nadchádzajúcich dňoch a týždňoch, nielenže celkom zmení môj život, ale ovplyvní aj život mnohých iných. Povedal mi, vraj to najlepšie pre mňa ešte len príde.

Osobne si myslím, že mnohí z nás nepočúvajú tento tichý, ale múdry hlas vo svojom vnútri. Hlboko v srdci každého je miesto, ktoré pozná odpovede na všetky naše najväčšie otázky. Každý z nás pozná pravdu a vie, čo by mal robiť, aby si vybudoval neobyčajný život. Väčšina z nás však jednoducho stratila spojenie s týmto prirodzeným zdrojom čírej múdrosti, pretože súčasnej dobe dominuje hluk a zmätok. No ja som zistil, že ak si spravím čas na ticho, pokoj a samotu, začne sa ozývať hlas pravdy. A čím viac verím jeho radám, tým bohatším sa stáva môj život.

Bolo asi pol desiatej v ten večer, keď ošetrovateľ priviedol do mojej izby pacienta na invalidnom vozíku. Cítil som vďaka za spoločnosť a ihneď som podvihol hlavu, aby som aspoň zahliadol svojho nového spoločníka. Bol to starší muž, pravdepodobne okolo sedemdesiat päťky. Mal husté šedivé vlasy začesané dozadu štýlovým spôsobom a hneď škvrny na tvári, pravdepodobne v dôsledku vystavovania sa slnku počas mnohých rokov. Z jeho krehkého zjavu a ťažkého dýchania som

vydedukoval, ako veľmi chorý musí byť ten muž. Okrem toho som si všimol, že má bolesti – oči mal stále zatvorené a keď ho ošetrovateľ prekladal na posteľ, potichu stonal.

Asi po desiatich minútach nový pacient pomaly otvoril oči.

Zostal som fascinovaný: jeho oči mali farbu oslnivej modrej, prezrádzali jasnú myseľ a jedinečnosť, pri ktorej som pocítil chvenie v chrbtici. Okamžite som vycítil, že muž predou mnou disponuje hlbokou múdrosťou, takou vzácnou v tomto svete provizórnych riešení a rýchleho života. Cítil som, že som sa ocitol v prítomnosti majstra.

„Dobrý večer,“ zašepkal dôstojným spôsobom. „Zdá sa, že sme v tom na chvíľu spoločne.“

„Áno – nie je to práve najlepšie miesto na strávenie piatkového večera, všakže?“ odvetil som s vľúdnyim úsmevom. „Volám sa Jack,“ zdvihol som ruku na pozdrav. „Jack Valentine. Asi pred týždňom som mal dosť vážnu automobilovú nehodu a verdikt znie, že chvíľu pobudnem v tejto posteli. Celý deň sa cítim osamelo, takže som rád, že vás tu vidím, pane.“

„Aj ja ťa rád spoznávam, Jack. Volám sa Cal. V tejto nemocnici som už sedem mesiacov – na rôznych oddeleniach. Testovali ma, ošetrovali a skúmali viackrát, ako by som si vedel predstaviť. Podľa všetkého sa odtiaľto už nedostanem,“ poznamenal tichým hlasom a dvihol pohľad k stropu. Na chvíľu sa odmlčal. „Prišiel som sem s bolesťou v žalúdku. Myslel som, že je to spôsobené jedlom. O šesť dní neskôr som už dostával chemoterapiu.“

„Rakovina?“ opýtal som sa v snahe byť čo najcitlivejší.

„Áno. Keď to lekári odhalili, rakovina sa mi už rozšírila do celého tela. Je v mojich pľúcach, žalúdku, teraz dokonca aj v hlave,“ povedal a roztrásenou pravou rukou si prešiel po vlasoch. „Ale pravdou je,“ pokračoval hlbavým hlasom, „že som v porovnaní s väčšinou ľudí prežil dosť dobrý život. Vyrastal som v hroznej chudobe, vychovávala ma iba mama. A bola to skutočne ušľachtilá žena.“

„Takisto ako moja,“ poznamenal som.

„Ja na tú svoju myslím každý deň,“ odvetil Cal. „Bola citlivá, odvážna a silná ako práve vykovaná oceľ. Verila vo mňa viac ako ktokoľvek, koho som stretol, a podporovala ma v tom, aby som si zadával veľké ciele

a mal veľké sny. Milovala ma skutočne nepodmienene – a to je jediný druh pravej lásky, Jack.

Pripomína mi to niečo, čo kedysi napísal Victor Hugo: ‚Najväčším šťastím života je presvedčenie, že sme milovaní.‘ A ako som sa cítil byť milovaný tou neobyčajnou ženou! Nebude vadiť, ak sa s tebou podelím o svoj životný príbeh?“

„Vôbec nie,“ odvetil som. „Vlastne ma to veľmi zaujíma.“

„Dobre. No, mal som jednoduché, ale veselé detstvo. Letá som trávil kúpaním nahý v jazierku a zimy pred blkotajúcim ohňom, kde som počúval príbehy a čítal skvelé knihy. Moja mama ma naučila milovať knihy.“

„Aj ja mám rád knihy,“ povedal som. „Školu som nemal celkom v láske, ale vždy som si vážil svoje knihy.“

„Ja som bol veľmi podobný. Ako raz tak múdro povedal veľký mysliteľ Judah ibn-Tibbon: ‚Nech sú vám knihy spoločníkmi. Nech sú vaše police miestom a záhradou vašej radosti.‘“

„Pekné slová, Cal.“

Potom pokračoval. „Škola ma nudila, ale v knihách som objavil skvelý stimul. Jedna myšlienka v knihe má potenciál zmeniť život – hovorievala moja mama a na jej slová nikdy nezabudnem. Skutočnou výzvou je vraj fakt, že nevieme, ktorá kniha obsahuje myšlienku s potenciálom prebudiť nás! Našou povinnosťou je neustále po tej knihe pátrať. Keď ju nájdem, musím vraj mať odvahu konať na základe tej myšlienky, aby sa v mojom živote objavili výsledky. Jack, keďže aj ty rád čítaš, podelím sa s tebou o ďalší krátky citát o sile čítania kníh.“

„Samozrejme.“

„Kupovanie väčšieho množstva kníh, ako človek môže prečítať, nie je ničím menším ako dušou siahajúcou po nekonečne a táto vášeň je jediným, čo nás stavia nad zvieratá, ktoré navždy zaniknú.‘ Vravrel to A. Edward Norton – musel som sa to učiť v škole,“ poznamenal Cal a zmenil polohu na posteli.

„Keď som bol starší, šiel som na vojenskú akadémiu, kde som chcel získať ďalšie vzdelanie a výcvik. Mama nechcela, aby som odišiel, ale dostal som štipendium a faktom je, že to bol môj lístok na

vymanenie sa z chudoby, v ktorej som vyrastal. Potom som šiel na univerzitu a tam som sa hneď v prvý deň na akademickej pôde zamiloval do osemnásťročnej krásavice so zlatistými vlasmi a slonovinouvou pokožkou. Stretol som ju na prednáške o histórii a naozaj to bola láska na prvý pohľad. Jednoducho som vedel, že je nám súdené byť spolu. Bože môj, ako som Grace miloval – bola taká nevinná a nežná! Nevedel som si predstaviť úžasnejšiu ženu, s ktorou by som prešiel svojím životom.“

„Aj moja mama sa volala Grace,“ podotkol som.

„Krásne meno, však, Jack?“

„Určite.“

„Keď sme sa s Grace zosobášili, narodilo sa nám dieťa, chlapec. Veľmi som ho miloval. Bolo to pre nás nádherné obdobie. Bavili sme sa, smiali, mali sme sa radi – prežívali sme najlepšie veci života. Asi v tom čase som sa rozhodol skúsiť šťastie v podnikaní. Skladoval som rezivo a dodával ho mnohým veľkým stavebným firmám. Podnikal som v čase veľkej ekonomickej prosperity a stavebný priemysel práve zažíval rozmach. Za niekoľko rokov som zarobil kopu peňazí – šlo o milióny dolárov – a život, ktorý sme vtedy viedli s Grace a naším synom, bol ako vystrihnutý z rozprávky. Fantázia, musím povedať,“ poznamenal Cal a potriasol hlavou, akoby tomu sám nemohol uveriť.

„Ale čím viac peňazí som zarobil, tým viac ma pohlcovala práca. Bol som roztržitý a nevenoval som toľko pozornosti rodine. Vraví sa, že keď žijeme svoj život, musíme žonglovať s niekoľkými loptičkami. Niektoré z nich, ako napríklad tie reprezentujúce kariéru, sú vyrobené z gumy. Keď nám spadnú, majú schopnosť odraziť sa naspäť. Ale niektoré loptičky sú zo skla – a taká je aj rodina. Ak spadne táto loptička, už sa nevráti. To bol môj omyl. Peniaze veci len skomplikovali a odviekli ma nesprávnym smerom. Stratil som zo zorného poľa svoje najhlbšie hodnoty a najdôležitejšie priority. Namiesto toho, aby som sa k svojej rodine priblížil, oddialil som sa od nej. Zistil som, že najbohatším človekom na svete nie je ten, ktorý má najviac, ale ten, kto potrebuje najmenej. Trvalo mi dlho, kým som sa to naučil. A môžeš mi veriť, zaplatil som za to masťnú daň.“

Sústredene som počúval, pohrúžený do príbehu muža, ktorý mi celkom otvorene rozprával svoje životné prežitky. Aj ja som vyrastal bez otca, takže ma fascinoval Calov postoj voči dôležitosti silného rodinného života. Túžil som po vzťahu s otcom, ktorého som nikdy poriadne nepoznal, a pre túto nekompletnosť som mal vždy pocit, že mi chýba veľká časť života. Navyše som pociťoval aj určitý smútok, pretože aj keď som bol relatívne mladý, stále som nestretol ženu, s ktorou by som chcel zdieľať svoj život a založiť si s ňou rodinu. Bol to smútok, aký som na seba nikdy predtým nevybadal.

„V každom prípade,“ pokračoval Cal energickejším hlasom, „na náš priemysel prišli zlé časy, tak ako sa to stáva vždy, a ja som prišiel aj o posledný cent bohatstva. Nevravím, že som prišiel o *nejaké* peniaze a *nejaký* majetok, Jack. Vravím, že sme prišli o všetko v priebehu niekoľkých týždňov. Grace to znášala veľmi zle a neustále sa strachovala o budúcnosť. Ale boli sme silní ľudia a spolu sme robili, čo bolo v našich silách, aby sme sa znovu postavili na nohy.

Značne som zredukoval svoju spoločnosť a spolu s Grace sme začali žiť jednoduchší život. V tom čase sme aj obaja intenzívne uvažovali o sebe. Neúspech to spôsobuje často. Ukáže nám, kým skutočne sme, čo naozaj chceme a vytrhne nás z pocitu nezdravého sebauspokojenia. Z ekonomického pohľadu sme sa teda cítili nepríjemne a náš vzťah stále čelil výzvam, ale ako ľudská bytosť som sa nesmierne rozvinul. V skutočnosti ma núdza toho obdobia primäla dať sa na cestu sebaobjavovania a osobného rastu, po ktorej kráčam do dnešného dňa. Celkom mi to zmenilo život.“

„Čo sa stalo potom, Cal?“ opýtal som sa s úprimným záujmom a vôbec mi nevadilo, že čas pokročil a všetky svetlá v nemocnici pozhasínali.

„Stal sa zo mňa filozof,“ odpovedal priamo.

„Filozof? A čo tvoja firma? A čo sa stalo s Grace a vašim synom?“

„Filozofia jednoducho znamená lásku k múdrosti. Chcem tým len povedať, Jack, že som začal milovať múdrosť rovnako ako samotný život. Strávil som celé dni rozjímaním nad zmyslom života a uvažovaním nad jeho hlbokými otázkami. To, na čo som sa predtým sústredil celé dni, mi teraz začalo pripadať triviálne. Nanešťastie sme sa s Grace ešte viac odcudzili a nakoniec rozišli.

Podaktorí ľudia si myslia, že naše vzťahy sú ako pracovné úlohy. Niektoré trvajú zopár týždňov, iné celý život, ale všetky poskytnú veľké lekcie, ktoré majú popohnať náš osobný rozvoj. Viem len to, že zo spoločne prežitého času som sa veľa naučil. Nanešťastie so sebou vzala nášho syna a nikdy som ich dvoch už nevidel. To ma celkom zdrvilo,“ priznal Cal chvejúcim hlasom. „Keď sa to stalo, časť mojej osobnosti zahynula. Stále mám ťažkosti odpustiť si to, čím som zničil svoj rodinný život. Bože, ako mi ten chlapec chýbal!“ vzdychol.

„Keď som o Grace počul naposledy, vraj sa presťahovala na druhý koniec krajiny a snažila sa vychovávať nášho syna s obmedzenými prostriedkami, ktoré mala k dispozícii. Pokúšal som sa zostať s ňou v kontakte a pomáhať jej, ale vedel som, že má zlomené srdce a keďže bola hrdá, nechcela mať so mnou nič spoločné. Naozaj to bol najväčší omyl môjho života – stratiť svoju rodinu. Moja manželka a syn mi prinášali nesmierne šťastie, no ja som to nevidel, až kým nebolo neskoro. Ale v našich najväčších omyloch sa ukrývajú aj najväčšie lekcie. Teraz som múdrejší. Myslím, že najväčším trikom v živote je zmeniť spätný pohľad na prezieravosť, ktorá nám umožní preniknúť do podstaty vecí.“

„Dobre povedané, Cal. Ja tvojim slovám rozumiem tak, že v živote je dôležité poučiť sa z minulosti. Správne?“

„Absolútne, presne tak som to myslel. Nie je nič zlé na tom spraviť chybu – vďaka tomu ľudská bytosť rastie. Sme stvorení tak, aby sme sa mýlili, pretože omyly v sebe nesú osobný rozvoj. Len by sme nemali stále opakovať tie isté chyby. Musíme premeniť rany na múdrosť, alebo, ako si to vravel ty, poučiť sa z minulosti.“

No, keď Grace odišla s naším synom, ja som sa ponoril ešte hlbšie do seba, uzavrel som sa pred svetom na niekoľko rokov a do hĺbky som začal skúmať seba samého a klásť si otázky. Z mojej vášne sa stalo pátranie po tom, kým som ako ľudská bytosť a prečo sa môj život odohral tak, ako sa odohral. Vo svete, kde väčšina ľudí žije navonok, ja som žil vo vnútri. Vo svete, kde ľudia utekajú od svojho strachu, ja som bežal priamo k nemu. A to, čo som uvidel v najhlbších oblastiach môjho ja, bolo neuveriteľné.“

„Môžeš sa so mnou podeliť o to, čo si v sebe videl?“ dychtivo som visel na každom Calovom slove.

„Nechám ťa, nech to objavíš sám, synak,“ odvetil a prehĺbil moju už aj tak planúcu zvedavosť. „Vieš, my všetci si musíme spraviť svoju vlastnú duchovnú domácu úlohu. Je to naša najdôležitejšia povinnosť. Hlavným cieľom života je preskúmať sa, spoznať svoje skutočné ja – svoje pravé ja – a všetko to, čo z teba robí ľudskú bytosť.“

To najpodstatnejšie je dozvedieť sa viac o sebe, aby si mohol *byť* niečím viac pre tento svet. Spoznať skutočný úspech v živote je práca v sebe samom, vieš?“

„Úplne tomu rozumiem.“

„Zistil som, že najlepšie bohatstvo, ktoré človek môže objaviť, je ukryté v ľudskom srdci. Najväčšími darmi života sú vnútorné dary, ktoré sa odhalia len tomu, kto má odvahu hľadiť za povrch svojho života.“

Chvíľu som rozmýšľal nad tým, čo povedal. „Bohužiaľ, Cal, ja som nikdy nebol na osobný rozvoj. Pracujem pre istú agentúru, takže som väčšinu času strávil v korporáčnom svete. Všetko je to o tom zarobiť peniaze a vyzeráť dobre. Nie som hrdý na to, ako môj svet funguje, ale naučil som sa hrať tú hru. A hrám ju celkom dobre. Mám rýchle auto, teda aspoň som mal. Mám skvelý byt a dobrých priateľov. Ale keď idem spať, aj tak sa necítim šťastne. Niečo mi chýba. Naozaj chápem, čo myslíš tým ‚úspech vychádza zvnútra‘. Keby som mal dobrý pocit zo seba, viem, že by som mal oveľa lepší pocit zo svojho života. Takže, kde by som mal začať s tou ‚vnútornou prácou‘?“

„Môžeš začať spojením sa so svojou smrteľnosťou, Jack. Myslieť na svoju smrť je veľmi posilňujúce, vieš?“

„Naozaj?“ čudoval som sa.

„Samozrejme. Až keď intenzívne a emocionálne pochopíme skutočnosť, že život je krátky a náš čas obmedzený, môžeme začať žiť naplno a vložiť každý kúsok seba do svojho života. Keby ti zostával len jeden rok života, stavím sa, že by si žil celkom inak ako teraz. Určite by si žil tak, aby si nič neľutoval, púšťal by si sa do neznáma, riskoval by si otvoriť svoje srdce láske a žil by si vášnivo, užíval by si si život a sústredil sa na hodnotné veci.“

„Čo myslíš tým ‚sústrediť sa na hodnotné veci‘?“ opýtal som sa.